

NOOIT MEER WINTER!

Boedapest, juni 2021

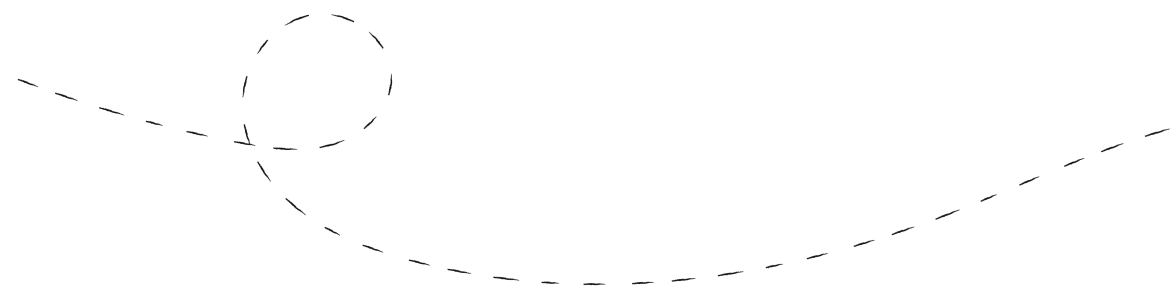
Auteur: Jan van Kuijk
Coverfoto: Blik op de Tafelberg vanaf Lion's Head
in Kaapstad Zuid-Afrika
Foto achterflap: Réka Lövey Photography
Redactie: Erna de Reus, Ria Blokdijk en Isabelle Koopmans
Omslag: Roel Ottow
Design: Nicoline van der Beek
Periode: 2005-2021
ISBN: 9789403629193 (zwart/wit)
9789403629261 (kleur)
9789403629209 (ebook)

NOOIT MEER WINTER!

Tips & tricks voor wereldwijd thuiswerken

INHOUDSOPGAVE

Welkom in mijn wereld	7
Mijn verhaal	9
• Met de paplepel ... ? Nee!	10
• De eerste dag van de rest van mijn leven	12
• Leven en werken in twee landen	29
• De laatste spurt	39
• De slow travel begint	59
• Coronacrisis	85
• Nederland uitgezet	92
• Slow travel thuiswerkende wereldburger	97
• Nooit meer winter!	100
• Veelgestelde vragen	103
Tips & tricks voor wereldwijd thuiswerken	107
• Wereldwijd thuiswerken	108
• Aan het werk!	114
• Suggesties	120
• Marketing	142
• Coworking	146
• Wonen in Nederland of toch maar niet	151
• Communicatie	161
• PC-infrastructuur	180
• Insider tips	186
• Stop met denken	196
Samenvatting	201
Vijftien jaar in een notendop	202
Afsluiting	209
• Links	211
• Met dank aan ...	213
• Disclaimer	215

Welkom in mijn wereld

Je wordt niet van de ene op de andere dag een wereldburger. Het is een ontstaansproces van maanden en in mijn geval zelfs van vele jaren. Ik ben ook nooit bewust begonnen met wereldburger zijn. Op het moment dat ik het besluit nam om locatie onafhankelijk te willen werken, bestonden termen als 'digitale nomade' en 'slow traveller' nog niet eens. Het waren volstrekt onbekende fenomenen, laat staan dat ik die kon nastreven. Ik wilde pendelen tussen meerdere locaties op de wereld en vanuit daar mijn werk kunnen doen. Ik wist dat ik dat met of via het internet kon realiseren. Dat was alles op dat moment.

Pueblito Paisa Medellin – Colombia

Het proces begon ergens in 2005 met een eerste kiem. Het proces stond soms stil, soms ging het harder en soms zelfs heel erg hard. Achteruit ging het werkelijk nooit. Het was in die jaren altijd wel ergens in de achtergrond aanwezig. Eind 2018 was het proces ineens afgerond. Zowel de voorbereidingen in materiële en organisatorische zin als in mentale zin waren klaar. Nog slechts een kleine duw was nodig om het daadwerkelijk te laten gebeuren. Een breuk in de relatie zorgde voor het duwtje en de slow traveller ging in februari 2019 op pad.

Wacht niet tot later.
Als later eerder komt dan je denkt,
dan ben je te laat.

Ik heb dit boek geschreven om je te helpen bij jouw ontwikkeling tot wereld-
burger zodat ook jij wereldwijd kunt thuiswerken. Kijk hoe ik het heb gedaan
en ik hoop dat ik jou met mijn verhaal kan inspireren.
Geniet ervan!

Jan

MIJN VERHAAL

Setas de Sevilla

Met de papepel ... ? Nee!

DE GEBOORTEGROND

Van huis uit heb ik het reizen nooit zo meegekregen. Mijn ouders hadden vanaf eind jaren '50 een zelfbedienings-kruidenierswinkel in Breda in een periode dat de eerste supermarkten gingen ontstaan. Dit was het begin van het tijdperk waarin er geen plaats meer zou zijn voor de kleine winkels. De concurrentie was groot en de omzet van de winkel stond bijna altijd onder druk. Mijn vader was een voorzichtig mens en durfde de stap naar het openen van een supermarkt niet te zetten. Mijn moeder was ondernemer, maar samen kregen ze het toch niet voor elkaar. Er was daarnaast ook een sterk gereguleerd beleid ten aanzien van bewinkeling dat het vestigen van een supermarkt door een zelfstandige erg ingewikkeld maakte. De vergunningen werden snel weggekaapt door de grote concerns.

Mijn ouders specialiseerden zich in de verkoop van verse vleeswaren en

kaas. Dankzij dat hebben ze het zeker nog een behoorlijke tijd weten uit te houden, maar het was geen vetpot. Ze zijn blijven steken in de behoudendheid van de kleine kruidenierswinkel en moesten op enig moment stoppen mede door de verslechterde gezondheidstoestand van mijn vader die na een val nooit meer de oude werd.

Voor vakanties waren de mogelijkheden schaars. Er was te weinig geld en wanneer we al een week op vakantie gingen naar bijvoorbeeld Zuid-Limburg, dan ging de winkel dus dicht, hetgeen ook betekende dat er in die week

Geboortehuis en winkel van mijn ouders

geen inkomsten waren. Verder dan Lunteren, Bakkeveen, Groesbeek en Zuid-Limburg ben ik in die tijd nooit geweest.

Vanaf het moment dat ik een jaar of zestien was, wist ik zelfstandig de winkel draaiende te houden en konden mijn ouders een weekje naar Benidorm en later ook nog eens een weekje naar Mallorca. Zelf ben ik daar dus nooit geweest.

Nee, ik kan dan ook niet zeggen dat het reizen mij met de paplepel is ingegeven.

De eerste dag van de rest van mijn leven

DE EERSTE KIEM

Ergens in oktober 2005, ik weet de datum niet meer precies, is er een dag aan te wijzen die ik met recht kan bestempelen als 'de allereerste dag van de rest van mijn leven'. Dat is de dag waarop ik kort na mijn echtscheiding samen met een nieuwbakken vriendin zit te bedenken dat we de sores achter ons kunnen laten en naar het buitenland willen vertrekken.

Today is the very first day of the rest of my life ....

This is the beginning of a new day.

I can waste it ... or use it for good.

But what I do today is important,
because I am exchanging a day of my life for it.

When tomorrow comes, this day will be gone forever,
leaving in its place something that I have traded for it.

I want it to be gain and not loss, good and not evil,
success and not failure, in order that I not regret the price I
have paid for it.

I will give 100% of myself just for today, for you never fail
until you stop trying.

I will be the kind of person I have always wanted to be ...

I have been given this day to use as I will.

Gedicht van een onbekende auteur

We maken een plan om te gaan emigreren naar de Verenigde Staten, weg uit Nederland. Ons beider echtscheidingsverleden achtervolgt ons en dat willen we ontlopen. We denken althans dat te kunnen ontlopen door Nederland te verlaten.

De gedachte om in de Verenigde Staten als zelfstandig ondernemer te gaan werken komt op dat moment eigenlijk nog niet zo op. Ik ben druk bezig om een webportal op te zetten over radio-frequency identification (RFID) en

volg daarbij intensief de ontwikkelingen aan het Massachusetts Institute of Technology (MIT) in Boston waar onderzoek wordt gedaan naar deze nieuwe technologie. We plannen een reis naar Boston waar ik me in wat seminars kortstondig in het Mekka van RFID kan begeven. In mijn beleving zijn de Verenigde Staten superieur met dit soort technologie, dat zijn ze zeker ook wel, maar het verbaast mij, dat de kennis die ik inmiddels over RFID heb opgedaan zeker bovengemiddeld is ten opzichte van de seminarbezoekers. Kennelijk heb ik mijn huiswerk goed gedaan. Het zou me de toegang tot dit vakgebied kunnen bieden.

Ik heb in het verleden gewerkt als organisatieadviseur voor Ernst & Young, één van de grote accountants- en advieskantoren in Nederland. Ik ben dus in de omgeving van Boston aan het zoeken naar een soortgelijke baan. De voorkeur gaat daarbij uit naar het adviesgebied van RFID, maar ook de selectie en implementatie van software voor financieel-administratieve omgevingen - mijn eerdere adviesgebied - komen in beeld.

Achtergrond

RFID - Radio-frequency Identification

RFID is een technologie die ontwikkeld is aan het Massachusetts Institute of Technology (MIT) in Boston en wordt gezien als de opvolger van de streepjescode, maar dan véél geavanceerder.

Het bestaat uit een chip die een unieke code bevat én een antenne. Op het moment dat met een radiosignaal aan de chip wordt gevraagd om de code, wordt deze uitgezonden. Voor het uitzenden van de code wordt de energie gebruikt die door het vragende apparaat wordt verstuurd.

Er bestaan geavanceerde chips die bijvoorbeeld tijd, temperatuur en vochtigheid kunnen meten en registreren. Deze worden gebruikt tijdens het vervoer van grondstoffen of producten die op een bepaalde temperatuur bewaard moeten worden. Bij aankomst kan worden uitgelezen of de goederen onder de juiste condities zijn gebleven gedurende het transport.

De technologie is ondertussen bekend als de chip die in onze OV-chipkaart en betaalpas zit en die contactloos betalen mogelijk maakt.

We kijken ook naar huizen. Via allerlei makelaarssites zijn we vanuit Nederland druk zoekende. Tal van huizen en opties komen voorbij, maar we realiseren ons dat het vinden van werk toch de eerste opdracht is. Daar waar werk wordt gevonden, moet naar een huis worden gezocht. In eerste instantie richt de aandacht zich op de omgeving van Boston, maar dat kan net zo makkelijk nog een andere stad of staat worden.

Serieuze contacten met makelaars in de Verenigde Staten zijn er nooit geweest. Als ik nu relativerend terugkijk op dit idee van emigreren dan is het natuurlijk volslagen ridicuul geweest: emigreren om te vluchten is natuurlijk nooit een oplossing. Een echtscheidingsverleden ontvlucht je niet door 6.000 kilometer verder aan de andere kant van de oceaan te gaan zitten. Buiten dat: hoe moet dat met de kinderen? Gaan die gewillig mee? Nou de ene wel en de andere zeker niet. Kortom: een niet-werkend idee. Maar dat is achteraf. Gelukkig zijn we zelf tijdig ook tot deze conclusie gekomen. Het dagdromen over het idee was heerlijk. Op zich denk ik daar nog met plezier aan terug.

HONGARIJE KOMT IN BEELD

De plannen om Nederland te ontvluchten verschuiven nu van de Verenigde Staten naar Europa. Om te beginnen denken we aan Duitsland. Waarom Duitsland? Ik heb geen flauw idee meer. Misschien omdat de huizen net over de Nederlandse grens in Duitsland stukken goedkoper zijn dan in Nederland? Er wordt wel rondgekeken, maar tot een serieus plan is het niet gekomen. De reden daarvoor is dat vanaf kerstmis 2005 de plannen verschuiven richting Hongarije.

Hoe het leven van toevalligheden aan elkaar kan hangen? Tussen kerstmis en nieuwjaar van 2005 valt er een brochure op de mat over koophuizen in Hongarije met een aankoopprijs van minder dan € 10.000,-.

De focus verschuift hierdoor van Duitsland naar Hongarije. Het idee ontstaat om wel een huis aan te houden in Nederland maar er ook een te kopen in Hongarije. Er wordt driftig gezocht, getekend, gewikt en gewogen. Vele plannen worden gesmeed en ideeën worden uitgewerkt. Op papier en in onze hoofden komt er van alles voorbij. Het kan zo mooi worden, leven op twee plekken die je beide thuis kunt gaan noemen.

We fantaseren vrolijk over hoe het leven eruit kan gaan zien. Er ontstaan beeldspraken waar ik later nog vaak aan terug zal denken. We fantaseren over het leven in Hongarije, over ontwaken in de ochtend, badjas aandoen

en met de laptop de veranda oplopen om daar de eerste e-mails te gaan beantwoorden onder het genot van een kopje koffie. Wanneer ik veel later een huis heb in Hongarije en in mijn badjas met laptop en koffie de veranda op loop, kan ik het nooit nalaten daar weer aan die eerste fantasieën terug te denken. Ze zijn realiteit geworden!

Anekdote

Het verhaal achter de brochure

De brochure die tussen kerstmis en nieuwjaar 2005 op de mat valt, kent natuurlijk zijn eigen verhaal. Want waarom krijg ik in Breda een brochure van huizen in Hongarije in de brievenbus?

Jaren later wordt het verhaal hierachter duidelijk als ik heel toevallig in het vliegtuig vanuit Nederland naar Hongarije zit naast de makelaar die de brochure heeft verspreid. Als ik hem vertel dat zijn brochure de inspiratie is geweest voor mijn aanwezigheid in Hongarije kan hij niet geloven wat er is gebeurd. Hij verspreidt immers nooit folders huis-aan-huis. Al doorpratend vraagt hij waar ik woon. Dan valt het kwartje bij hem: hij is geboren in Breda in de wijk waar ik woon en zijn ouders wonen daar nog steeds. Tijdens het bezoek dat hij met kerstmis 2005 aan zijn ouders bracht, trof hij in zijn bagage nog een stapel brochures aan en besloot om die volstrekt willekeurig in brievenbussen in de buurt te stoppen. Weggooien was immers zonde. Dan maar verspreiden. Ik was dus kennelijk één van de 'lucky ones'. Hoe toevallig kan het zijn?

www.elado.nl

Weetjes

De Hongaarse huizenprijzen zijn al vele jaren om een aantal veelal samenhangende redenen zo laag.

Er is sprake van een bevolkingsdaling onder meer doordat veel Hongaren naar het buitenland gaan om te werken. De inkomens en de omstandigheden zijn daar beter dan in eigen land. In de jaren dat ik hier nu ben, zie ik overigens ook heel veel Hongaren weer terugkomen vanwege heimwee en de eenzaamheid in het buitenland. Daarnaast trekken de dorpen op het platteland leeg richting de stad omdat er in en bij de steden werk te vinden is. Als laatste is het zo, dat ouderen bij hun kinderen gaan wonen. De pensioenuitkeringen zijn erg laag en de kosten van bijvoorbeeld gas om huizen te verwarmen zijn erg hoog. Als ze hun huis kunnen verkopen, dan is er in ieder geval weer wat geld achter de hand om van te leven.

Door deze factoren komen er dus meer huizen met name op het platteland leeg. De steden daarentegen groeien.

EINDE RELATIE

Eind 2005 en begin 2006 loopt mijn relatie nogal wat averij op, maar met een aantal onderbrekingen continueren we tot ergens begin 2006. De relatie is dan ten einde. Er is geen huis gekocht in het buitenland en we gaan ieder ons weegs. Het gedachtegoed van locatie onafhankelijk werken en het deels in Nederland en deels elders verblijven neem ik met mij mee.

ROLLERCOASTER

De volgende stappen in het buitenland dateren van mei 2006. Na de eerder genoemde scheiding en het beëindigen van de relatie, voel ik dat ik op een glijdende schaal naar beneden ben beland. Alle negatieve impulsen, vervelende ontwikkelingen en een onzichtbaar geworden toekomstbeeld zorgen ervoor dat de glans van het leven begint af te bladderen. Het voltrok zich als een rollercoaster en ik had het gevoel er geen vat meer op te hebben.

Een gang naar een psycholoog of psychiater met het gebruik van antidepressiva leek zo goed als onvermijdelijk. Het voelde als een opkomende depressie. Van nabij had ik al eens kennisgemaakt met het fenomeen depressie en kon zodoende goed plaatsnemen in welk diep dal ik terecht dreigde te komen.

Ik wilde op dat moment nog géén hulp gaan zoeken, omdat ik meende dat ik zelf uit dat dal kon komen door het roer eens flink om te gooien. Een bijzondere sabbatical break leek mij de oplossing.

Het eerste idee was om in Nicaragua, Honduras en Guatemala Spaans te gaan leren en aansluitend te gaan rondtrekken in Midden-Amerika met de rugzak. Mijn moeder vond dat niet zo'n gelukkige keuze omdat een neef van mijn vader, pater Walter Voordeckers, in 1980 in Guatemala is vermoord. Het leek dus niet zo'n veilig idee, maar ik wilde het doorzetten en ging ter voorbereiding naar de boekhandel om reisboeken over Midden-Amerika te halen. Uiteraard bladerde je die even door, maar helaas beklijfde die eerste kennismaking niet. De beelden pakken me niet en ik begin aan deze bestemming te twijfelen. Moet ik dit wel gaan doen, Midden-Amerika? De boekjes gaan terug op de plank en ik kijk verder langs de boektitels.

Bij het afspeuren van de boekenplank valt mijn oog op boeken over Hongarije. Hmmmm, toch maar eens kijken dan ... en nog één ... en nog één. Dat is toch wel een leuk land. Wellicht niet om te lopen, bedacht ik me, maar wel om te fietsen. Ik zou de fiets in de auto kunnen zetten, naar Hongarije kunnen rijden en dan drie maanden kunnen gaan rondfietsen. Dat zou voor mij zeker een bijzondere uitdaging worden, gezien het feit dat ik bijna nooit fiets en ik nu een route van enkele duizenden kilometers kris-kras door Hongarije heb voorzien met alle bagage en een zekere kantooruitrusting meeslepend. Ik besluit te gaan.

FIETSEN IN HONGARIJE

Zo'n drie weken na het nemen van dit besluit, zat ik in de auto richting Hongarije. Met een overnachting in Zuid-Duitsland voert de rit uiteindelijk naar het oosten van Hongarije. Daar heb ik afgesproken bij vrienden, zodat mijn auto bij hen kan blijven staan gedurende de periode dat ik aan het fietsen ben. Op de planning staat dat ik meerdere uithoeken van het land zal gaan bezoeken. Ik fiets maximaal 70 kilometer per dag, want ik heb immers een fiets met maar liefst zes tassen bagage bij me. Fiets, man en uitrusting moet op z'n minst rond de 125 kilo zijn geweest. In iedere plaats blijf ik enkele dagen.

Eén van die tassen is mijn 'kantoor', daarin zit de laptop en een heel belangrijke lijst: de wifi-hotspot lijst! Dit zijn alle bekende plekken in Hongarije, veelal café's of restaurants, waar wifi te gebruiken is. Het wordt dus fietsen van de ene wifi-hotspot naar de andere. Het reizigersleven is gestart. Let wel: de term 'slow traveller' moest nog worden bedacht maar ik deed dat toen dus al. We schrijven mei 2006!

Eenmaal in Hongarije blijkt dat ieder gemeentehuis en bibliotheek is voorzien van een internetaansluiting en met in ieder geval een openbaar te gebruiken pc. In de meeste gevallen is daar ook wifi te gebruiken.

Tokaj - Hongarije

Mijn tocht begint achter het Tiszameer, zo'n 150 kilometer ten oosten van de hoofdstad Boedapest. De eerste dag op de fiets is toch best spannend. Waar voert de weg naartoe? De eindbestemming voor de eerste dag is helder, ik fiets van Szentistván naar Tiszafüred. Maar hoe gaat dit op de fiets in een vreemd land? Staat de weg wel goed aangegeven? Hoe zijn de wegen om te fietsen? Hoe is het verkeer? Als dan ook nog eens blijkt dat een aanwezig verondersteld veerbootje er niet is, wordt het spannend of ik wel op tijd voor het invallen van de duisternis op mijn eerste bestemming zal aankomen. Ik heb immers behoorlijk wat extra kilometers moeten trappen. Maar ... het lukt! En ook in het zoeken van een overnachtingsplek slaag ik vrij simpel. De tocht is begonnen en zal uiteindelijk bijna drie maanden duren. Ik zal alle uithoeken van Hongarije zien, van oost naar west en van noord naar zuid. In die periode maak ik kennis met het land, met de bevolking en met de cultuur van Hongarije.

Anekdote

Most élsz! van Rúzsa Magdi

Overall waar ik kom tijdens de fietstocht hoor ik op de radio's hetzelfde liedje. Kennelijk is het een lokale hit, want op ieder radiostation en in elke kroeg klinkt het. Als ik aan een ober kenbaar maak dat ik graag de titel wil weten schrijft hij die voor mij op en kan ik eens op zoek.

Het blijkt een song uit 1984 te zijn van Máté Péter die door Rúzsa Magdi in 2006 voor de Hongaars versie van Idols is gecovered en waarmee zij heeft gewonnen. Haar vertolking is een grote hit in Hongarije.

Voor mij was op dat moment het deuntje en de muziek leuk. De tekst verstond ik toch niet en was voor mij minder interessant. Pas veel later vertaal ik de tekst eens en kom er alsnog achter hoe de tekst paste in mijn leven van dat moment. Lees hier de Hongaarse en de Nederlandse tekst van één van de delen uit de song.

Most élsz, most vigyázz, hogy jól csináld,
mert a legapróbb hibád megbosszulja önmagát.
Most élsz, most örülj, hogy szép a nyár,
most örülj, hogy van ki vár, és a két karjába zár.

Je leeft nu, doe de juiste dingen nu,
want jouw kleinste fout zal zichzelf wreken.
Je leeft nu, verheug je nu op de mooie zomer,
verheug je er op dat er iemand is die je zal omarmen.

De zomer was inderdaad mooi en ik hoopte zo dat de eerder beëindigde relatie weer zou opbloeien. Dat deed ie ook wel even, maar het was helaas van korte duur.

Slapen doe ik veelal ´bed and breakfast´ bij de Hongaren thuis, of zoals de Hongaren het zeggen ´szoba kiadó´ (letterlijk vertaald: kamer te huur). Op die manier heb ik veel van het Hongaarse leven kunnen zien en meemaken. Hongarije was twee jaar eerder bij de Europese Unie gekomen en in het land heerste een opbeurende sfeer. Een was een gevoel van ´we gaan het maken´, van ´we zitten in een opwaartse spiraal´. Europa was booming en een gast uit Nederland zoals ik, was meer dan welkom. Zo iemand kan ons vast vertellen hoe we economisch succesvol kunnen worden. Die kan ons vast aan contacten in de rest van Europa helpen.

Ik ben er erg van gecharmeerd en het voelt dat ik meer wil van en met dit land.

Op meerdere plekken in het land maak ik vrienden voor het leven. In Balatonkenese aan het Balatonmeer ontmoet ik een uiterst lieve familie. Er ontstaat een band die vanaf het eerste moment zeer vriendschappelijk is. Met name met Lajos deel ik een aantal interesses zoals fotografie en het bouwen van websites. Met websites ben ik al wel wat bezig, maar nog niet echt professioneel. Lajos heeft inmiddels al zo'n dertig sites in en om Balatonkenese gebouwd. Hij gebruikt Joomla als hulpmiddel om sites te maken. Zelf heb ik dat ook al wel willen opstarten, maar was me nog niet zo goed gelukt.

Als geste krijg ik van hem de domeinnaam www.janvankuijk.hu die ik natuurlijk met beide handen aanneem, maar hem wel vraag of we daar samen Joomla op zetten. Zulks gebeurt. Lajos leert mij dit. Ik kan dit zeker als het begin van mijn professionele leven als Joomla en later WordPress website bouwer zien.

In de vele gesprekken die Lajos en ik hebben, gaan we toch wel even rillen als we erachter komen dat we tijdens de Koude Oorlog in de jaren '80 van de vorige eeuw beide in het leger zaten; hij als dienstplichtig militair in het Hongaarse en ik als dienstplichtig militair in het Nederlandse leger. Stel je even voor: op dat moment staan de legers van oost en west tot de tanden toe bewapend recht tegenover elkaar. Dat betekent dat wij toen recht tegenover elkaar stonden met onze tanks en wapens. Nu, vele decennia later, drinken we gebroederlijk een pálinka, en nog een, en nog een ..... Hoe is de wereld tijdens onze generatie veranderd!

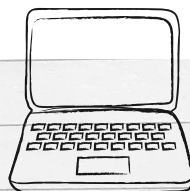

Pálinka drinken samen met vriend Eleven Lajos

De fietstocht was een enorm succes en heeft mij gebracht wat ik ervan hoopte. Er was weer rust in mijn kop. Ik had een ontzettend leuke ervaring achter de rug en ik had er weer zin in!

Gedurende deze periode heb ik de eerste test gehad en ervaring opgedaan met het combineren van reizen met werken. De slow traveller kwam op gang.

Mijn technische infrastructuur was toen nog niet geavanceerd en doordacht. Ik had mijn laptop bij me waar ik erg voorzichtig mee moest zijn. De backup van die laptop bestond uit een meegenomen externe harddrive waarop periodiek de bestanden van mijn laptop werden gezet.

IT

Laptop en externe schijf als backup

In de periode in 2006 dat ik de fietstocht maak in Hongarije werk ik aan een webportal over radio-frequency identification (RFID). Met enige regelmaat publiceer ik nieuwe artikelen met nieuws en achtergronden over dit onderwerp en eenmaal per twee weken wordt een mailing gestuurd naar enkele duizenden geabonneerden. De software die ik hiervoor gebruik staat op mijn laptop geïnstalleerd. Niks online dus. Dat was toen nog een onbekend fenomeen.

Mijn technische infrastructuur is simpel: ik heb een laptop bij me en een harddisk waarop ik periodiek back ups maak. Voor het gebruik van het internet heb ik internet hotspots nodig waarvoor ik een overzicht beschik met namen en adressen van etablissementen. Ik reis dus in feite van internet hotspot naar internet hotspot.

Mijn verhaal over het fietsen door Hongarije in 2006 staat hier online www.janjmvc.nl/janopreis

Anekdote

Vrijgeleide in de Universiteit van Miskolc

De Universiteit van Miskolc is de hotspot het dichtst bij mijn overnachtingsplek. Na een gesprek met een assistent-professor mag ik in het weekend onbeperkt gebruikmaken van een van de collegezalen met wifi internet. Ik krijg een handgeschreven brief waarin in het Hongaars wordt aangegeven dat ik belangrijk werk doe als toegangsbewijs. Die brief kan ik op ieder gewenst moment aan de bewaking laten zien om een sleutel van een van de collegezalen te krijgen. Een onbegrensde vrijgeleide dus. Wow! Naar Nederlandse begrippen niet de meest luxe omgeving, maar ik had weer internet weten te regelen.